

● مروری بر کاربرد بیوتکنولوژی در صنعت، کشاورزی و محیط زیست

مریم صابریان ثانی^{*}، رحمان اکبری^{**}، محمد طلایبیان عراقی^{***}

^{*}-محقق پژوهشکده فناوری سلامت، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران

^{**}-کارشناس ارشد عمران محیط زیست، دانشگاه محیط زیست کرج، ایران

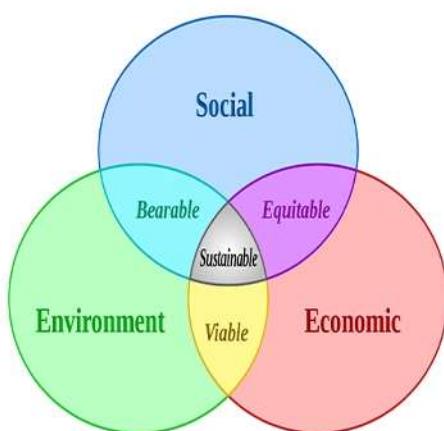
^{***}-استادیار گروه مهندسی محیط زیست، دانشگاه محیط زیست کرج

واژه بیوتکنولوژی نخستین بار در سال ۱۹۱۹ از سوی «کارل ارکی» به مفهوم کاربرد علوم زیستی و اثر متقابل آنها در فناوری‌های ساخت بشر به کار برده شده است. اساس و پایه بیوتکنولوژی جدید را می‌توان انتقال ژن‌های یک موجود به موجود دیگر و فعل ساختن آنها در موجود جدید دانست. این فناوری رو به گسترش بوده و امروزه به سرعت در صنایع و کشاورزی وارد نموده است؛ همچنین در جهت پاکسازی محیط‌های آبی، خاکی و هوا به محیط زیست خدمت رسانی می‌کند. هدف این مقاله، مروری بر کاربردهای بیوتکنولوژی و شرح مفاهیم اساسی این علم است.

کلمات کلیدی: بیوتکنولوژی، توسعه پایدار، زیست‌تخریب‌پذیری، فناوری سبز.

مقدمه

بکی از بهترین راه کارهای حذف آلودگی‌های محیط زیست، تجزیه زیستی با استفاده از میکروگانیسم‌ها و گیاهان می‌باشد. بیوتکنولوژی علم و فناوری کلیدی است که در حوزه‌های مختلف محیط زیست با سرعت زیادی در حال تحقیق و توسعه است. بیوتکنولوژی محیط زیست در واقع این امکان را به ما می‌دهد که با کارگیری توانمندی زیست کاتالیزورهای گیاهی و میکروگانیسم‌های (مخمرها، قارچ‌ها و باکتری‌ها) طبیعی و نوترکیب، به حفظ و ارتقای محیط زیست کمک کنیم. در این راستا بیوتکنولوژی با استفاده از فناوری مهندسی ژنتیک و DNA نوترکیب کمک به توسعه میکروگانیسم‌ها و گیاهانی کرده است که در پالایش آلودگی زیست محیطی از قبیل آلانینده‌های خاک و آب و حذف هیدروکربن‌های نفتی و فلاتر سنگین بسیار مؤثر بوده و توانسته است موجودات دست‌ورزی شده ژنتیکی با راندمان و کارایی بالایی تولید کند. همچنین با ایجاد فناوری‌های پیشرفته مربوط به تولید سوخت‌های زیستی و بیopolyاستیک‌ها، کمک قابل توجهی جهت حفظ سلامت و جلوگیری از آلودگی محیط زیست نموده است. کشور ایران به عنوان یک کشور در حال توسعه به عوامل آلانینده متعدد و بحران‌های زیست‌محیطی مختلفی در گیر می‌باشد و لذا ضرورت دارد که در خصوص تحقیق و توسعه علم و فناوری‌زیستی (یا بیوتکنولوژی) محیطی در کشور برنامه ریزی و اقدامات لازم صورت گیرد. در این خصوص نکته مهم و کلیدی جهت رسیدن به نتایج مطلوب آن است که تحقیق و توسعه این علم و فناوری در راستای اولویت‌ها و بحران‌های اصلی زیست‌محیطی کشور باشد. بعلاوه آنکه بومی‌سازی این فناوری مبتنی بر ذخایر ژنتیکی بومی و سازگار با اقلیم کشور صورت گیرد و در گام اول باید اقدام به جمع‌آوری و حفظ ذخایر ژنتیکی مؤثر در جذب و تجزیه زیستی آلانینده‌ها نمود و سپس به تناسب نیازهای زیست‌محیطی اقدام به ارزیابی و بهره‌برداری از آنها نمود. در این مقاله، مروری کلی بر مهم‌ترین کاربردهای بیوتکنولوژی محیطی جهت حذف آلودگی‌های مختلف محیط زیست صورت گرفته است و به تشریح مفاهیم اساسی این علم می‌پردازد.

شکل ۱- نمایی از توسعه پایدار

شکل ۴- پلاستیک‌های زیست تخریب پذیر

فناوری‌های سبز (سازگار با محیط زیست)

کالاهای سازگار با محیط زیست به خدمات، قوانین، راهبردها و سیاست‌هایی گفته می‌شود که آسیب آن‌ها برای اکوسیستم‌ها یا محیط زیست کاهش یافته، حداقل و یا صفر شده است. معمولاً محصولات سازگار با محیط زیست بخشی از چرخه ذاتی زمین بوده و قابل تجزیه به عناصر طبیعی خود می‌باشند؛ یعنی با زیست تخریب پذیری ارتباط پیدا می‌کنند.

زیست تخریب پذیری (Biodegradability)

به ماده‌ای زیست تخریب پذیر گفته می‌شود که بتواند توسط باکتری‌ها یا عوامل زیستی دیگر تجزیه شود. در این میان، بیشترین توجه به چند نوع بیوپلیمر در جهان معطوف شده است مانند: پلیمرهای بر پایه نشاسته و پلی‌لاکتیک‌اسید (PLA).

- پلی‌لاکتیک‌اسید (PLA) پلی‌لاکتیک‌اسید یکی از سازگارترین بیوپلاستیک‌ها با محیط زیست است که امروزه وجود دارد. خصوصیات PLA شبیه پلی‌اتیلن و پلی‌پروپیلن است. این پلیمر توسط تخمیر باکتریایی کربوهیدرات‌ها عمدها به وسیله لاكتوباسیلوس‌ها تولید می‌شود.

- پلی‌هیدروکسی‌استرهای ۳، ۴، ۵، ۶-هیدروکسی‌آلکانوئیک اسیدها

پلی‌استرهای زیست تخریب پذیر بسیار شبیه پلی‌پروپیلن هستند که تحت شرایط استرس و منبع اضافی کربن توسط آنزیم PHA synthase در بعضی گونه‌های باکتریایی از جمله Ralstonia Bacillus megaterium و eutrophus تولید می‌شوند و کاربردهای وسیعی در بخش‌های صنعتی (فیلم، کاغذهای چندلایه، کیف و ...)، زیست‌پزشکی و کشاورزی دارند.

سوخت‌های زیستی (Biofuel)

سوخت گاز، مایع یا جامد است که محتوای انرژی آن از منابع زیستی به دست آمده است. مواد آلی که بدن موجودات زنده را می‌سازند، منبعی بالقوه از انرژی ذخیره شده هستند که می‌توان از آن‌ها به عنوان سوخت زیستی استفاده کرد. به طور کلی منابع اولیه سوخت‌های زیستی در ضایعات چوبی، تفاله‌های محصولات کشاورزی، نیشکر، غلات، رogen گیاهان و سبزیجات، پسماندهای رogen (مانند چربی مرغ و رogen آشپزی) استفاده شده در رستوران‌ها، رogen گیاهان تازه (مانند رogen دانه سویا) و محصولات غیرخوارکی (همچون رogen جلبک‌ها) اشاره کرد. سوخت‌هایی که از محصولات پس مانده مثل رogen آشپزخانه و یا اтанول گرفته شده از علف و یا تراشه‌های چوب تولید می‌شوند، بیشترین سازگاری را روی محیط زیست دارند (شکل ۳).

شکل ۳- نمایی از تولید سوخت زیستی

اقتصاد زیستی

یک موضوع بین رشتهدی است که ارتباط زیست‌شناسی، انسان و اقتصاد را مطالعه می‌کند. در این علم، تولید منابع زیستی تجدیدپذیر و تبدیل آن‌ها به غذای انسان، دام و طیور، محصولات زیستی و انرژی زیستی از طریق فناوری‌های مبتکرانه و کارآمد به وجود آمده که توسط زیست‌فناوری بررسی می‌شود.

ظرفیت‌های زیست فناوری برای تولید مواد زیست تخریب پذیر

بیوتکنولوژی در صنعت

پلیمرهای طبیعی هستند که به عنوان مواد سخت (پوششی، حمایتی) در بسیاری از ارگانیسم‌های آبزی، حشرات و قارچ‌ها وجود دارند. پلیمرهای کیتین و کیتوسان را امروزه به صورت تجاری از پوسته‌های میگو، خرچنگ و صفده‌های استخوانی سرپایان و یا از راه تولید توسط ریزجلبک‌هایی مثل کلورا و اسپیروولینا تهیه کرده و به شکل پودر، محلول، هیدروزول، غشا و غیره عرضه می‌کنند. کیتوسان دارای کاربردهای مختلفی از عامل آنتی اکسیدان و پوششی گرفته تا محافظت کننده چوب در برابر قارچ‌ها می‌باشد.

- پلاستیک‌های زیست تخریب پذیر

پلاستیک‌ها که از مشتقات نفتی به حساب می‌آیند به علت عدم تجزیه پذیری در طبیعت، به محیط زیست آسیب می‌رسانند و تلاش برای حذف کردن آن‌ها و یافتن جایگزین مناسب برای آن‌ها سال‌هاست که ادامه دارد. استفاده از نشاسته و ضایعات کارخانه‌های فرآوری سیب‌زمینی یا ذرت، برای تولید بیوپلاستیک‌ها که کاربردهای بسیار وسیعی دارند به تولید تجاری رسیده‌اند (شکل ۲).

مزیت‌های نسبی سوخت‌های زیستی

- کاهش استفاده از حشره‌کش‌ها
- سم Bt که از باکتری *Bacillus thuringiensis* گرفته می‌شود عملکرد بسیار خوبی علیه حشرات آفت دارد.
- با قرار دادن ژن تولیدکننده سم Bt در گیاهان به کمک مهندسی ژنتیک، گیاهان تولیدکننده این سم و مقاوم به آفات تولید شده‌اند (شکل ۵).
- اصلاح ژنتیکی گیاهان موجب کاهش قابل توجه آثار زیست محیطی ناشی از استفاده از حشره‌کش‌ها و علف‌کش‌ها شده است؛ که بیشترین نقش مثبت را گیاهان تاریخته مقاوم به حشرات ایفا کرده‌اند، از جمله تأثیر بر تولید گازهای گلخانه‌ای، کاهش مصرف سوخت بهعلت کاهش دفعات استفاده از علف‌کش‌ها یا حشره‌کش‌ها و کاهش استفاده از انرژی در کشاورزی استفاده از سیستم‌های کشت بدون شخم یا کم شخم.

شکل ۵- انتقال ژن تولیدکننده سم Bt در گیاهان به کمک مهندسی ژنتیک

چنانچه متناسب با نیازهای هر کشور طبقه‌بندی‌های لازم صورت گیرد راندمان و بهره‌وری افزایش می‌یابد. به عنوان مثال در مورد بیوآتابول که همان اتابول یا الكل معمولی است، که به جهت سازگاری با محیط زیست، بیوآتابول نامیده می‌شود؛ مشتمل بر کربوهیدرات‌های پیچیده در نباتات است و پتانسیل یک سوخت را دارد، دارای مزیت‌های زیر می‌باشد:

- تولید بیوآتابول از نیشکر و محصولات دیگر (غلات، ذرت و چغندر) صورت می‌گیرد.
 - اتومبیلی که با سوخت اتابول کار می‌کند دارای انتشارات دی اکسیدکردن نیز هست ولی میزان آن برابر میزان دی اکسیدکربنی است که گیاهان در طی مدت زمان رشدشان جذب می‌کنند و از این‌رو انتشار این میزان دی اکسیدکردن بی‌اثر است.
 - بیوآتابول در مقایسه با بنزین معمولی، ۳۰-۶۵ درصد گاز دی اکسیدکردن را کاهش می‌دهد اما این میزان کاهش بستگی به چگونگی تولید اتابول و همچنین نحوه کاربرد آن را دارد.
 - اتابول تولیدی از غلات و ذرت باعث کاهش ۴۰-۲۰ درصدی گاز دی اکسیدکردن می‌شود.
 - اتابول تولیدی از نیشکر باعث کاهش ۵۰-۳۰ درصدی گاز دی اکسیدکردن می‌شود.
- بنابراین تولید و استفاده از بنزین اتابول دار در خودروها، آلودگی‌های زیست محیطی را کاهش خواهد داد و تولید این نوع از بنزین یک حرکت زیست محیطی به‌شمار می‌رود.

شکل ۴- سوخت پاک

بیوتکنولوژی در کشاورزی

زیست‌فناوری محیط‌زیست، سیستمی از علوم پایه و دانش مهندسی است که به استفاده از میکروارگانیسم‌ها و محصولات آن‌ها در جلوگیری، تیمار و نظارت در حوزه آلودگی‌های زیست محیطی مربوط می‌شود؛ این اقدامات از طریق تصفیه زیستی ضایعات جامد، مایع و گازی و نیز تجزیه زیستی محیط‌های مختلف و نظارت بیولوژیکی فرآیندهای زیست محیطی و تصفیه انجام می‌پذیرند. میکروارگانیسم‌های مناسب برای تصفیه زیستی مواد پاضر را می‌توان از محیط طبیعی جدا کرد. اما توانایی تجزیه زیستی را می‌توان به کمک تغییرات مصنوعی خصوصیات ژنتیکی تغییر یا افزایش داد. نوترکیب یا مهندسی ژنتیک می‌تواند با ایجاد DNA تکنیک‌های نوترکیبی مصنوعی، تعداد ژن‌های دلخواه ما را افزایش دهد. تجزیه زیستی مواد آلی فاضلاب شهری و تجزیه زیستی سمزدایی مواد پاضر در فاضلاب صنعتی اصلی ترین کاربرد زیست‌فناوری محیط‌زیست است. از دیگر کاربردهای آن جلوگیری از آلودگی و بازیابی کیفیت آب در مخازن، دریاچه‌ها، رودخانه‌ها و نواحی ساحلی، و تصفیه آب قبل حمل، تست‌های سمیت و آسیب‌زاوی، بیوسنسورها و بیوچیپ‌ها برای نظارت بر کیفیت محیط زیست می‌باشد.

هدف بیوتکنولوژی کشاورزی، افزایش میزان و کیفیت تولید، کاهش هزینه تمام شده و نیز کاهش مشکلات زیست‌محیطی است. ظرفیت‌های زیست فناوری در کشاورزی وسیع بوده و باعث جایگزینی بسیاری از کودهای شیمیایی و سموم و آفت‌کش‌ها می‌شود (شکل ۵).

مزایای گیاهان اصلاح شده مقاوم به حشرات

- افزایش بازده
- کاهش ریسک تولید (هر سال ۲۵ درصد محصولات غذایی کشت شده در اثر آسیب آفات از بین می‌روند).

زیست پالایی

برخی موجودات زنده و یا سیستم‌های ساخته شده حاوی مواد زیستی (Biomaterial) می‌توانند به پالایش و حذف آلاینده‌ها یا جلوگیری از انتشار آن‌ها کمک کنند، مانند:

تیمار هوایی مایعات

فاضلاب می‌تواند به صورت هوایی در بیوراکتورهای مختلف تصفیه شود. کومتابولیسم به تعزیزی زیستی همزمان مواد آلی پسر (که به عنوان منبع انرژی استفاده نمی‌شوند) و مواد دارای شباهت شیمی فضایی، که به عنوان منبع کربن و انرژی برای سلول‌های میکروبی عمل می‌کنند گفته می‌شود.

تیمار هوایی گازها

کاربردهای اصلی زیست فناوری برای تیمار مواد زائد گازی شامل حذف زیستی حلال‌های آلی زیست‌تخریب‌پذیر، بوها و گازهای سمی مانند هیدروژن سولفید و گازهای حاوی گوگرد از هوای تهویه خروجی در صنعت و غیره است.

تیمار بی‌هوایی به کمک زیست فناوری

تیمار تصفیه بی‌هوایی به کمک میکروارگانیسم‌های بی‌هوایی، بی‌هوایی اختیاری و هوایی اجباری انجام می‌شود.

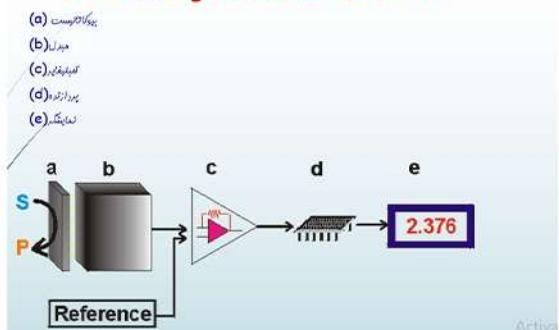
منابع

- Freemont, P. S. (2019). Synthetic biology industry: data-driven design is creating new opportunities in biotechnology. *Emerging Topics in Life Sciences*, 3(5): 651-657.
- Gaur, N. (2018). Recent advances in the bio-remediation of persistent organic pollutants and its effect on environment. *Journal of cleaner production*, 198: 1602-1631.
- Kasaeian, A. (2018). Applications of eco-friendly refrigerants and Nano refrigerants: A review. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 96: 91-99.
- Kaur, J. (2017). Application of nanotechnology in the environment biotechnology. *Advances in Environmental Biotechnology*. Springer, 155-165.
- Mao, J. (2018). Circular economy and sustainable development enterprises, Springer.

بیوسنسورها

در حقیقت زیست‌حسگرها ابزارهای آنالیتیکی هستند که می‌توانند با بهره‌گیری از هوشمندی مواد بیولوژیکی، ترکیب یا ترکیباتی را شناسایی نموده و با آن‌ها واکنش دهند. محصول این واکنش می‌تواند یک پیغام شیمیایی، نوری و یا الکتریکی باشد. بیشترین کاربرد زیست‌حسگرها در تشخیص‌های پزشکی و علوم آزمایشگاهی است. در حال حاضر بیوسنسورهای گلوکز از موفق‌ترین بیوسنسورهای موجود در بازار هستند که به اندازه‌گیری غلظت گلوکز خون می‌پردازن. در یک بیوسنسور، عنصر حسگر که به ماده‌ای بیولوژیکی پاسخ می‌دهد، دارای طبیعت بیولوژیکی است. این عنصر باید به نوعی مبدل متصل شود تا یک پاسخ قابل مشاهده با چشم را تولید کند. بیوسنسور به طور کلی به احساس و اندازه گیری مواد شیمیایی خاصی که ممکن است فیزیولوژیکی نیز باشد، مربوط می‌شوند. عموماً این مواد را آنالیت می‌نامند. یک بیوسنسور را می‌توان به عنوان ابزاری که از تلفیق یک حسگر بیولوژیکی متصل به یک مبدل حاصل می‌شود، تعریف نمود (شکل ۶).

Block Diagram of a Biosensor

شکل ۶- اجزای بیوسنسور در قالب طرحی ساده

بیوچیپ‌ها

ابزاری است که برای اندازه‌گیری مستقیم ترکیب آزمایشی (آنالیت) در نمونه به کار می‌رود. در حالت مطلوب، چنین ابزاری قادر به پاسخگویی پیوسته و برگشت‌پذیر است و نباید به نمونه آسیب برساند. در این آرایه‌ها هر آرایه برای تشخیص یکی از آنالیت‌های چندگانه موجود در نمونه، دارای یک بیورسپتور جداگانه بوده و مجموع این آرایه‌ها از منبع تهییج و پرسه اندازه‌گیری یکسان برای همه گونه‌های مورد آنالیز استفاده می‌کنند (شکل ۷).

شکل ۷- نمونه‌ای از بیوچیپ‌ها